

Szanta narciarska — Artur Andrus

Nazywali go marynarz,
Bo opaskę miał na oku.
Na każdym stoku dziewczyna,
Dziewczyna na każdym stoku.
Pochodzi spod Poznania,
Podobno umie wróżyć z kart.
Panny rwie na wiązania,
Mężatki — na długość nart.

d C d
F G A
B F
F E d
d C d
F G A
B F
F E d

Caryco mokrego śniegu
Ratrakiem płynę do Ciebie pod prąd... Hej!
Dobrze, że stoisz na brzegu,
Bo ja właśnie schodzę na ląd.

A d
A B
B F
F E d

Nigdy się nie lękał biedy
I się nie przejmował jutrem.
A jego ratrak był kiedyś
Zwyczajnym rybackim kutrem.
I woził dorsze i śledzie,
Zimą i latem, okrągły rok.
Teraz jak nieraz przejedzie
Rybami czuć cały stok.

d C d
F G A
B F
F E d
d C d
F G A
B F
F E d

Caryco mokrego śniegu...

Wszyscy w porcie odetchnęli.
Zwiąż nim się zakończył sezon.
Jeszcze się tam jak żagiel bieli
Jego czarny kombinezon.
Odpłynął pod Ustrzyki
I przez kobiety wpadł w kłopoty.
Forę z polowań na orczyki
Przechulał na antybiotyk.

d C d
F G A
B F
F E d
d C d
F G A
B F
F E d

Caryco mokrego śniegu...

Jeśli kiedyś go zobaczysz
Na ratraku w podłym świecie,
To powiedz mu, że w Karpaczu
Czekają na niego dzieci.
I kiedy opuszcza statek,
Żeby się znowu oddać złu,
Każda z dwudziestu siedmiu matek
Dzieciątku śpiewa do snu:

d C d
F G A
B F
F E d
d C d
F G A
B F
F E d

Caryco mokrego śniegu...